

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122012775
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122012775.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša, sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.10.2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/48/2022 zo dňa 06.06.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov napadnutým rozsudkom sp. zn. 1T/48/2022 zo dňa 06.06.2023 podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/X, E. B., oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Prešov č. 3 Pv 381/21/7707-31 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 31.07.2021 okolo 02:15 hod. na F. G. XXXX/X E. C. na parkovisku pred Jazdeckým areálom počas konania pivného festivalu pri vzájomnej potýčke bodol zatváracím nožíkom do brucha poškodeného H. C., čím mu spôsobil neprenikajúcu bodnú ranu ľavej strany brucha s dobou liečby 10 až 14 dní,

pretože skutok nie je trestným činom.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 11.09.2023. Prokurátor konštatuje, že napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov obžalovaného A. B. oslobodil spod obžaloby prokuratorky pre skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, pretože skutok nie je trestným činom. Obžalovaný konal v medziach nutnej obrany a samotný konflikt nevyvolal.

Prokurátor je toho názoru, že závery súdu tak, ako sú uvedené v odôvodnení, nezodpovedajú zistenému skutkovému stavu. Navyše, nie je zrejmé, z čoho súd vychádzal, keď konštatoval, že obžalovaný použil nutnú obranu, ak sa ani samotný obžalovaný, či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom, nikdy neobhajoval tým spôsobom, že by použil nožík za účelom obrany proti útoku poškodeného. Naopak, obžalovaný po celý čas použitia nožička popieral s tým, že nevie, ako sa mala čepeľ nožička dostať preč zo zväzku jeho kľúčov, ktorý bol zavesený na pútku jeho nohavíc.

Z vykonaného dokazovania naopak vyplynulo, že obžalovaný mal na nohaviciach zavesený zväzok kľúčov, na ktorých visel aj zatvárací nožík s dĺžkou čepele 68,1 mm. Obžalovaný, poškodený, ako

aj svedkovia potvrdili, že obžalovaný a poškodený mali medzi sebou fyzický konflikt, ktorý následne skončil poranením poškodeného spájaným so sťažnením obvyklého spôsobu života nie iba na krátky čas. Navyše, bodná rana smerovala na oblasť brucha, kde sa nachádzajú dôležité orgány, aj keď žiaden z nich nie je životne dôležitý. Je teda zrejme, že medzi obžalovaným a poškodeným malo dôjsť k fyzickému kontaktu, pričom podľa znaleckého posudku bodnú ranu poškodeného mohla bezpochyby spôsobiť čepeľ o veľkosti 6,5 cm. Zároveň bola na mieste činu nájdená čepeľ nožika, ktorý patril obžalovanému. K poškodeniu pútko nohavíc obžalovaného však pri použití nožika nedošlo, je teda vylúčené, žeby mu bol zväzok strhnutý. Navyše, vzhľadom na spôsob otvárania nožika je zrejme, že bol pred použitím otvorený manuálne, nemohlo sa teda jednať o náhodné pichnutie. Znalecký posudok potvrdil zhodu DNA profilu poškodeného na čepeli nožika a jeho rukoväti, rovnako tak vo forme oterov a priesakov na tričku obžalovaného.

Keďže následkom konania obžalovaného bolo spôsobenie ujmy na zdraví poškodenému vo forme ublíženia na zdraví na mieste, kde malo z dôvodu prebiehajúceho festivalu prístup veľké množstvo ľudí, ktorí výtržnosť môžu postrehnúť, hoci v čase incidentu tam nemusia byť prítomní, navyše, za použitia zbrane bola konaním obžalovaného zároveň vzbudená obava o bezpečnosť zdravia.

Práve z použitia zbrane je možné vyvodit' úmysel obžalovaného, pretože jej použitie proti telu sa považuje za všeobecne nebezpečné konanie a má spravidla za následok ublíženie na zdraví.

Pokiaľ má ísť, podľa súdu, o nutnú obranu obžalovaného, považuje za dôležité poukázať na to, že obžalovaný nemal viditeľné zranenia, čo aj sám potvrdil vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, naopak, poškodený utrpel zranenia krku a bodnú ranu do oblastí brucha.

Poukazujúc na vyššie uvedené, prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a uložil okresnému súdu, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Dňa 29.09.2023 bolo doručené súdu podanie obžalovaného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu a obsahuje jeho vyjadrenie k odvolaniu prokurátora. V prvom rade konštatuje, že odvolanie prokurátora je nedôvodné, preto navrhuje, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie zamietol. Obhajca konštatuje, že je vecou posúdenia prokurátora po skončení vyšetrovania, či považuje k danému momentu zabezpečenú dôkaznú situáciu za dostatočnú na to, aby podal obžalobu na obvineného. Ak v tomto prípade tak prokurátor urobil napriek tomu, že táto dôkazná situácia nebola postačujúca na postavenie obvineného pred súd, resp. z nej vyplývajúce skutkové zistenia neboli celistvé, úplné, či dostatočné na posúdenie viny obvineného, prípadne naplnenie jednotlivých znakov skutkovej podstaty trestných činov, pre ktoré bolo vznesené obvinenie, ide toto konanie na ťarchu prokurátora a nemôže to byť použité v neprospech obžalovaného.

Pri podrobnejšom skúmaní obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora je zrejme, že tento v snahe vyvodit' iné skutkové závery v prospech viny obžalovaného, sa uchýľuje aj k domnienkam, predpokladom, ktoré vôbec z dokazovania nevyplynuli a vedome ignoruje podstatné okolnosti svedčiace v prospech obžalovaného, ktoré z vykonaného dokazovania vyplynuli.

V prvom rade nemožno nespomenúť, že po začatí trestného stíhania po vykonaní výsluchov obžalovaného, v tom čase ako podozrivého, a ďalších svedkov i znaleckým skúmaním, dospela poverená príslušníčka PZ k záveru, že nebolo dostatočne preukázané, že došlo k úmyselnému bodnutiu poškodeného H. C.. Ani jeden svedok, či poškodený, nevedia, ako k zraneniu došlo. Išlo o vzájomné napádanie medzi obžalovaným a poškodeným a A. I., ktorý prvý napadol obžalovaného a začal konflikt a všetci boli pod vplyvom alkoholu. Závažnosť skutku vyhodnotila v súlade s ustanovením § 10 ods. 2 Tr. zákona, ako nepatrnú, a preto uznesením zo dňa 03.12.2021 postúpila vec príslušnému priestupkovému orgánu na prejednanie priestupku.

Na podklade sťažnosti poškodeného, dozorujúca prokurátorka uznesenie policajta zrušila a uložila pokyn, aby vo veci konal a rozhodol, pričom v tomto rozhodnutí zo dňa 27.01.2022 a vydanom záväznom pokyne použila rovnakú argumentáciu, ako v podanom odvolaní, ktorá je založená na domnienkach a len v určitej miere pravdepodobnosti následku pri ignorácii už aj dovtedy vykonaného dokazovania.

Vzhľadom na dôkazy vykonané v trestnom konaní je zrejmé, že nebolo nijakým spôsobom preukázané, aby zranenia poškodeného na bruchu spôsobil obžalovaný svojím úmyselným konaním, v zmysle ktorého by on fyzicky nožikom – rybičkou, napadol a zranil poškodeného v oblasti brucha. Ani jeden zo svedkov nevyповedal, aby priamo videl, žeby obžalovaný držal v rukách akýkoľvek predmet, vôbec zbraň – nožík (rybičku). Rovnako aj sám obžalovaný poprel, aby držal v ruke rybičku a touto kedykoľvek pichol poškodeného počas konfliktu. Svedkovia, ani poškodený nevedeli uviesť, ako došlo k vzniku zranenia, konkrétne bodného zranenia poškodeného. Všetci svedkovia, vrátane samotného poškodeného, boli pod vplyvom alkoholu, čo významným spôsobom ovplyvňovalo ich spôsobilosť vnímať, zapamätať si rozhodujúce okolnosti konfliktu.

Tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní konzistentne obžalovaný uviedol a potvrdila to aj svedkyňa J., že už počas prvej fázy konfliktu s poškodeným stratil okuliare, ale aj zväzok kľúčov s nožikom, ktoré boli na karabínke a predtým sa nachádzali na pútku jeho nohavíc. Tieto kľúče spolu s časťou nožika mal nájsť na parkovisku a zdvihnúť ich K. I., pričom mu boli vrátené až povereným príslušníkom po začatí trestného stíhania.

Svedkyňa J. vo svojej výpovedi 17.08.2021 uviedla, že videla na zemi zväzok s viacerými kľúčmi a po tom, ako ich zdvihla zo zeme, jej niekto ich zobral z ruky, pričom nevedela uviesť, kto to bol. Podstatné ale je, že túto osobu neidentifikovala ako obžalovaného. S prihliadnutím na uvedené sa tak k nožíku – rybičke, mohla dostať aj iná osoba.

Dôležitá je v tomto smere teda tá skutočnosť, že v druhej fáze konfliktu, kde, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, zrejme došlo k bodnej rane u poškodeného, už obžalovaný predmetný nožík – rybičku ani nemal k dispozícii, a teda ňou nemohol bodné zranenia poškodenému spôsobiť, a to ani z neobanlivosti, absolútne vylučuje, že úmyselne.

Zo znaleckého posudku MUDr. Valdmana, ako aj z jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 06.06.2023 bolo preukázané, že poškodený utrpel tzv. predovnútonú bodnú ranu, kde vzhľadom na jej smer, najpravdepodobnejší mechanizmus vzniku svedčí o tom, že mohol byť spôsobený aj inou osobou, ktorá mohla stáť vzadu za poškodeným. Znalec ďalej uviedol, že v prípade postavenia útočníka vpredu čelom k poškodenému je typické, ak nôž je držaný je tak, že čepeľ vychádza medzi dlane a malíček a je menej typické, ak čepeľ vychádza spomedzi palca a ukazováka. Tu opakovane poukázal, že nikto v rukách obžalovaného nevidel nožík po celý čas konfliktu a vôbec v jeho druhej fáze.

Tak, ako z výsluchu obžalovaného, ako aj z výsluchu poškodeného vyplýva, že konflikt prebiehal najmä rukami, sácaním, búchaním, rozdávaním úderov, a to v stojí oproti sebe, aj to výrazne spochybňuje možnosť spôsobenia bodnej rany u poškodeného tak, ako bola zadokumentovaná. To, že v druhej fáze konfliktu mali sa len držať oni dvaja, nevylučuje možnosť iného vzniku bodného zranenia.

Keďže nebola naplnená objektívna stránka trestného činu ublíženia na zdraví v zmysle nepreukázania príčinnej súvislosti medzi konaním a následkom spočívajúcom v poškodení zdravia poškodeného, ako ani subjektívna stránka, teda úmysel obžalovaného zraniť poškodeného, neboli naplnené zákonom stanovené znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Ďalej je potrebné uviesť, že konflikt na mieste skutku bol vyvolaný prvotne napadnutím obžalovaného pri nastupovaní do taxíka zo strany svedka A. I. /úder otvorenou dlaňou, fackou po hlave/, čo potvrdila svedkyňa J. a svedok C., ako aj následne konflikt v druhej fáze medzi obžalovaným a poškodeným bol vyvolaný práve zo strany poškodeného C., ktorý sa k nemu vrátil a ako prvý naňho zaútočil.

Súd správne uzavrel, že poškodený sa do konfliktu vrátil cielene, mal zlosť, hnev, oči sa mu zakrvavili, chcel sa biť, pričom v tom momente obžalovaný nič nekonal. Súd v tomto smere aj dôvodne poukazuje na kriminálnu minulosť poškodeného na str. 9 rozsudku, kde z jeho protiprávneho konania vyplýva, že mu nie je cudzie násilné správanie.

Keďže obžalovaný bol napadnutý ako prvý a následne sa už iba bránil, nemôže byť dôvodne uznaný vinným z trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Keďže súd prvej inštancie oslobodil obžalovaného spod obžaloby, nepodával odvolanie, i keď súhlasí aj so záverom, že konal v nutnej obrane, i keď popiera, žeby spôsobil bodné poranenie poškodenému a toto ani nebolo vykonaným dokazovaním bez pochybností preukázané.

Len hypotetická možnosť, vyššia pravdepodobnosť takéhoto mechanizmu vzniku zranenia poškodeného, však v zmysle zásady in dubio pro reo nepostačuje na prijatie nepochybného záveru, že obžalovaný poškodeného pichol, o to viac, ak niektoré iné dôkazy toto vylučujú, či nepotvrdzujú.

Menšie škrabance na krku poškodeného z prvej fázy konfliktu sú z trestnoprávneho hľadiska irelevantné.

Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku a trestných činov, ktoré sú mu kladené za vinu, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že skutok je trestným činom a že ho mal spáchať obžalovaný. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a spravodlivé. Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd o odvolaní prokurátora rozhodol tak, ako uviedol vo svojom stanovisku vyššie.

Na základe riadne a včas podaného odvolania, krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa v tejto trestnej veci postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, v oboch smeroch vykonával dôkazy tak, aby umožnili spravodlivé rozhodnutie. Takýmto postupom súdu došlo k naplneniu základnej zásady vyjadrenej v § 2 ods. 10 Tr. poriadku.

Následne súd prvého stupňa hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Týmto postupom súdu prvého stupňa došlo k dôslednej aplikácii základnej zásady vyjadrenej v § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku podrobne popísal rozsah vykonaného dokazovania a následne zdôraznil skutočnosti, ktoré vyplývajú z jednotlivých dôkazných prostriedkov.

Následne súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí vyjadril svoje úvahy, ktorým sa riadil a predovšetkým zdôraznil to, čo mal preukázané.

Súd prvého stupňa konštatuje, že v danom prípade bolo preukázané, že v noci dňa 31.07.2021 vznikol pred jazdeckým areálom počas konania pivného festivalu najprv konflikt medzi obžalovaným A. B. na jednej strane a A. I. a poškodeným H. C. na strane druhej. V konaní nebolo preukázané, žeby konflikt vyvolal, resp. nejakú osobu napadol obžalovaný, resp. žeby sa dopustil hrubej neslušnosti alebo inej výtržnosti. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že napadnutý bol práve obžalovaný, a to pri nastupovaní do taxíka, čo vyplýva z výsluchu obžalovaného, ktorý uviedol, že v čase, keď so známymi nastupoval do taxíka, zistil, že niekto ide rýchlym krokom k nemu a keď sa otočil, dostal do ľavej časti tváre rukou, a to buď fackou alebo päšťou, pričom jeho výpoveď je potvrdená svedkyňou J., ktorá uviedla, že keď si sadla do taxíka, do obžalovaného niekto štychol a keď vystúpila z taxíka, videla, že niekoľkí A. udierajú a on im rany vracal. Tiež aj svedok C. uviedol, že do obžalovaného niekto skákal.

Skutočnosť, že konflikt vyvolal I., vyplýva aj z jeho výpovede, že si myslel, že obžalovaný ťahá nejakú dievčinu /J./ do taxíka, čo malo byť príčinou toho, prečo začal konflikt, čo potvrdil aj poškodený, ktorý uviedol, že I. mu povedal, že obžalovaný obťažoval aj s partiou nejaké dievča, pričom pripustil, že je to asi nezmysel, keďže mala byť ich kamarátka. O obťažovaní ani svedkyňa J., ani nikto ďalší, nič neuvádzali.

Vo vzťahu k výpovedi svedka I. súd prvého stupňa uviedol, že ten síce videl tri až štyri údery od obžalovaného na I., avšak nevidel začiatok konfliktu, teda jeho výpoveď nevylučuje, že útočiť začal I.. To isté platí aj pre výpoveď poškodeného, ktorý takisto nevidel začiatok konfliktu, z toho je zrejmé, že to bol práve I., ktorý konflikt vyvolal, o to viac, že obžalovaný bol nastupujúci do taxíka.

Následne tento konflikt prebiehal tak, že obžalovaný sa bil s dvoma ľuďmi, keď I. prišiel pomôcť poškodený C., ktorý dal obžalovanému po hlavu, čo vyplýva zo skorších výpovedí poškodeného C., kedy pripustil, že to mohlo byť tak, resp. rozpor nevedel odstrániť, pričom jeho skoršie výpovede pokladal súd prvého stupňa za presnejšie, nakoľko boli učené skoršie po skutku a sú v súlade s výpoveďou obžalovaného, ktorý uviedol, že sa bil s dvoma osobami do momentu, keď začal hľadať mobil, pričom konflikt ukludňovali jeho kamaráti C. a J., čo vyplýva aj z ich výsluchov. Uvedené preukazujú aj výpovede svedka C., že obžalovaný musel v tejto fáze bojovať s viacerými ľuďmi, sa bili, strkali, J. uviedla, že niektorí ho udierali a on im rany vracal. Zapojenie poškodeného C., ako ďalšej osoby do konfliktu proti obžalovanému, vyplýva aj z výsluchu I., ktorý uviedol, že sa ho C. prišiel zastať a táto skutočnosť vyplýva aj z výpovede svedka I., ktorý uviedol, že poškodený išiel do konfliktu vstúpiť, pričom však konfliktu nemohol venovať pozornosť, keďže sa musel starať o psa, pričom nevylúčil, že po zapojení H. C. do konfliktu, obžalovaný bojoval len s C.. Uviedol, že si myslí, že len s poškodeným, ale nevie povedať, ten konflikt veľmi nesledoval kvôli psovi.

Nebolo preukázané, žeby v tejto fáze obžalovaný spôsobil vybočenie z rozumnej reakcie, keď pri obrane spôsobil poškriabanie krku poškodeného, t. j. ľahké poranenie, kde toto poranenie nevyžaduje práceneschopnosť, čo vyplýva zo znaleckého posudku a zo skutočnosti, že dôvodom, prečo došlo k následnému pokračovaniu konfliktu, bol práve poškriabaný krk. Nad rámec takto zisteného skutkového stavu súd uvádza aj záver judikatúry, že nie každé napadnutie je výtržníctvom.

Následne bola táto časť konfliktu ukončená, potom došlo opätovne ku konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným H. C., pričom túto druhú časť konfliktu vyvolal poškodený H. C., a to v čase, keď už žiaden konflikt neprebíhal a všetci účastníci mohli ísť vlastnou cestou. Dôvodom uvedeného bolo, že poškodený zistil, že má na krku rany spôsobené nechtami obžalovaného z predchádzajúcej časti konfliktu, a preto sa vrátil k obžalovanému, a to za účelom bitky.

Uvedené vyplýva z výsluchu obžalovaného, ktorý uvádzal, že po nejakom čase bitka prestala, zdalo sa mu to byť kludné a po nejakom čase prišiel poškodený C. so slovami, že mu poškriabal krk a začal na neho útočiť, čo rovnako preukazuje aj výpoveď poškodeného C., ktorý uviedol, že keď už tá situáciu bola ukludnená, zistil, že má poranení krk, na čo dostal nervy, vrátil sa späť, kde sa dostali do konfliktu. Poškodený H. C. ďalej uviedol, že k obžalovanému išiel preto, lebo mal zlosť. Usúdil, že asi pravdepodobne sa chcel s obžalovaným biť, pričom obžalovaný vtedy nerobil nič. Taktiež aj svedok I. uvádzal, že aj keď obžalovaný sa vzdialil, odstúpili a keď táto fáza konfliktu skončila, teda išli ďalej. A. I. upozornil poškodeného C., že čo má na krku a vtedy to mohli byť tak dva až štyri metre od obžalovaného, vtom, keď poškodený zbadal na sebe krv, dostal zlosť, odhodlanie pokračovať v boji, oči sa mu zakrvavili, pričom ich výpoveď ohľadne tejto fázy, je dôveryhodná, nakoľko obžalovaný a poškodený C., ako protistrany, vypovedajú zhodne. Boli osobami bezprostredne na konflikte zúčastnené, teda najlepšie vedia, čo sa dialo a ich výpoveď je podporená aj výpoveďou svedka I.. Takisto aj svedok C. uviedol, že sa konflikt ukludnil a potom sa začal opäť. Navyše, aj svedkyňa J. uvádza, že v istej fáze konfliktu nastalo ticho a odrazu nastal krik.

V druhej fáze konflikt prebiehal tak, že poškodený a obžalovaný útočili na seba, päťami zápasili, držali sa blízko seba, pričom útok začal poškodený C., ako je uvedené v predchádzajúcom odseku, ktorý v čase, keď išiel za obžalovaným, predstavoval hroziaci útok. Spôsob vedenia druhej časti konfliktu vyplýva z výsluchu poškodeného, ktorý uviedol, že nejakým spôsobom boli pri sebe, držali sa, nepamätá presne. Svedok I. uviedol, že sa pustili do seba ako na začiatku, taký bližší kontakt, ako by sa snažili jeden druhého udrieť. Nevie presne opísať, lebo sa musel venovať psovi, pričom uviedol, že si presne nepamätá, ako prebiehal, kde však svedok I. uviedol, že prebiehal pravdepodobne ako na začiatku, kde boli tiež päste. Použitie pästí vyplýva aj z výpovedí svedka I., použitie pästí potvrdil aj obžalovaný, ktorý uviedol, že ho poškodený bil päťami, akoby mu cielil na hlavu a v jednej fáze boli zovretí.

Z uvedených výpovedí je teda tiež preukázané, že spolu zápasili a boli oblapení. Následne v tejto fáze, t. j. v čase, keď boli natlačení na seba, došlo k ukončeniu konfliktu kvôli tomu, že poškodený bol obžalovaným pichnutý nožom do ľavej časti brucha. Skutočnosť, že to bola čepeľ rybičky obžalovaného, ktorá spôsobila poranenie brucha poškodeného, vyplýva zo znaleckého posudku, kde sa konštatuje, že DNA profil ľudskej krvi z čepele a šedého trička A. B. a biologického materiálu z povrchu rybičky, je zhodný s DNA profilom poškodeného. Navyše skutočnosť, že zranenia spôsobila rybička, zodpovedá

znaleckému posudku znalca Valdmana, ktorý uviedol, že rybička s čepeľou o veľkosti 6,5 cm mohla spôsobiť bodnú ranu brucha.

V konaní bolo preukázané, že v druhej fáze konfliktu použil nôž obžalovaný, a to tak, že ním spôsobil bodnú ranu brucha poškodeného, čo vyplýva z toho, že v druhej fáze konflikt prebiehal iba medzi nimi dvoma, pričom práve v tom čase došlo aj ukľudneniu a skončeniu konfliktu bez iného vonkajšieho vplyvu, čo zodpovedá reakcii na bodnutie. Uvedený záver vyplýva z výpovede poškodeného, ktorý uviedol, že chlapca držal za tričko blízko seba a zrazu cítil zvláštny pocit, tiež obžalovaný uvádza, že v čase, keď boli obľapení, sa to znova ukľudnilo, takže poškodený podišiel, a to bez žiadneho iného vplyvu, čo zodpovedá práve reakcii poškodeného na pichnutie nožom. Na fotografiách obžalovaného je vidieť, že má na sebe šedé zakrvavené tričko s krvou, podľa posudku patriacej poškodenému, pričom umiestnenie krvných škvŕn na tričku zodpovedá zrkadlovému umiestneniu poranenia poškodeného vo vzájomnom držaní sa proti sebe stojacich osôb, poškodeného a obžalovaného, kedy v čase bodnutia, či zatlačenia čepele do tela poškodeného, došlo ku krvácaniu a prenosu krvi z miesta rany poškodeného na tričko obžalovaného. Výpoveď obžalovaného, že rybičku nepoužil, je tak vyvrátená dôkazmi.

Súd prvého stupňa poukázal na znalecký posudok MUDr. Valdmana, ako aj na jeho výsluch, znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgie a traumatológie, z ktorého vyplýva, že aj bez komplikácie by liečba daného poranenia bola najmenej 10 dní. Poranenie obmedzilo poškodeného, čo je preukázané znaleckým dokazovaním, ako aj výpoveďou poškodeného, ktorý nemohol cvičiť, čomu zodpovedá záver znaleckého posudku. Mal znemožnenú fyzickú aktivitu cca 21 dní, zo znaleckého posudku tiež vyplýva v spojení s fotografiou a výpoveďou obžalovaného, ako aj ostatných osôb, že poranenia na krku boli spôsobené nechtami a nie nožom, keď v prvej časti konfliktu nikto nevidel nôž na krku, čo je viditeľné miesto. Tvar a umiestnenie týchto rán zodpovedá chyteniu za krk pri vzájomnom zápasení vnímaného zúčastnenými osobami.

Ani v druhej časti konfliktu v konaní obžalovaného, podľa názoru súdu prvého stupňa, nemožno vidieť trestný čin, a to ani výtržníctva, či ublíženia na zdraví, keď tento konflikt vyvolal poškodený C., ktorý v čase príchodu k obžalovanému predstavoval bezprostredne hroziaci útok, pričom aj z výsluchu samotného poškodeného a jeho známeho I. vyplýva bezprostrednosť tohto hroziaceho útoku, že dostal zlosť, odhodlanie pokračovať v boji, oči sa mu zakrvavili, dostal na obžalovaného zlosť, pravdepodobne sa s ním chcel biť. Následne došlo k použitiu pästí a vzájomnému chyteniu a pichnutiu poškodeného, pričom použitie noža a pästí obžalovaným je nutnou obranou, čo vylučuje trestnosť činu, a to vzhľadom na spôsob jej použitia, následky, kde toto konanie obžalovaného neprekročilo celkom zjavne neprimeranosť obrany, keď použitie pästí nevytvorilo žiadne poranenia u poškodeného, čo preukazuje lekárska správa, v ktorej sa nachádzajú im zodpovedajúce poranenia, zároveň sa jednalo iba o jedno buchnutie strednej intenzity, neprenikajúcej voči fyzicky mocnejšiemu útočníkovi, čo vyplýva z porovnania výšok a váh, pričom obrana má byť vedená účelne, čo v danom prípade bola, keď následne konflikt skončil. Čo sa týka následkov, neboli závažného charakteru, i keď predstavujú ublíženie na zdraví, keď po dobu dlhšiu ako 7 dní bol poškodený obmedzený na obvyklom spôsobe života, nemohol hrať futbal, posilovať, pracovať, pričom útok nesmeroval na životne dôležité orgány a nepokračoval ďalej. Iné vážnejšie poranenia neboli poškodenému spôsobené, z čoho tiež vyplýva, že obrana obžalovaného nebola celkom zjavne neprimeraná, pričom vzápätí išiel preč do taxíka, teda nemal v záujme sa biť ďalej.

Predchádzajúci trestnoprávny a správny postih poškodeného ilustruje, že aj vo všeobecnosti v žiadnom prípade od brániacej osoby nemožno očakávať, aby predpokladal len veľmi nízku intenzitu útoku, resp. to, že jej z útoku vzniknú veľmi malé poranenia preto, aby zvolila obranu menšej intenzity, nakoľko sa jej predpoklad môže ukázať ako mylný, so závažnejšími dôsledkami pre zdravie a život.

Z dokazovania vôbec nevyplývalo, žeby išlo o dohodu dvoch osôb, že sa pôjdu biť. Vzhľadom na to, že obžalovaný jednal v medziach nutnej obrany, nie je uvedený skutok trestným činom a takisto sa nedopustil výtržnosti, keď to nebol on, kto vyvolal, či už prvú alebo druhú fázu konfliktu, žeby niekoho napadol, a preto súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Súd prvého stupňa navyše dodal, že z opisu obžalovaného, ako aj poškodeného vyplýva, že obžalovaný bol počas konfliktu v citovom rozrušení, keď poškodený uvádzal, že obžalovaný bol nepríčetný, kričal, plakal, skákal do bitky, prosil o pomoc. Obžalovaný uvádzal, že bol zúfalý, že stratil všetky veci, doklady

a údaje z telefónu. Zúfalstvo sa prejavovalo tým, že plakal. Svedok I. uvádzal, že ako zápasili, si pamätá výbuchy a výkriky obžalovaného. Obžalovaný plakal, kričal, že ho chcú zabiť.

Súd prvého stupňa podrobne argumentoval a vysporiadal sa so všetkými skutočnosťami rozhodnými pre rozhodnutie vo veci samej. Krajský súd k tejto argumentácii dodáva, že nemožno sa stotožniť s argumentáciou prokurátora, ktorý v prvom rade zdôraznil, že obžalovaný ani v prípravnom konaní, ani pred súdom sa neobhajoval tým spôsobom, žeby použil nožík za účelom obrany proti útoku poškodeného a naopak, popieral použitie nožíka. V danom prípade nie je rozhodujúce, akým spôsobom sa obhajoval obžalovaný, či už v prípravnom konaní alebo pred súdom prvého stupňa. Potrebné je hodnotiť skutkové zistenia, ktoré de facto sa nezmenili a tieto skutkové zistenia boli rovnaké už v prípravnom konaní, ako aj v štádiu konania pred súdom prvého stupňa. Je zrejmé, že útok tak, ako to popísal súd prvého stupňa, ani v prvej fáze, ani v druhej fáze, nevyvolal samotný obžalovaný. Práve naopak, obžalovaný bol napadnutý, v prvej fáze svedkom I., v druhej fáze poškodeným C..

Uznesenie bolo prijaté jednohlasne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.